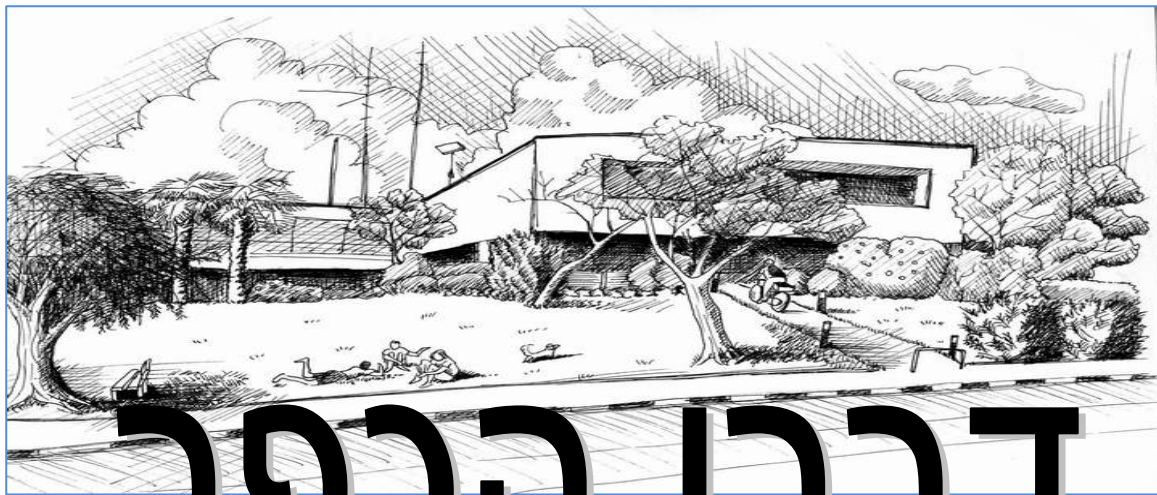

דברי הכפר

קטע הסיום של תפילת הגשם בשמיני עצרת, שמחת תורה:

לפי נוסח הספרדים :

"בגשמי אורה תאיר אדמה,

בגשמי ברכה תברך אדמה,

בגשמי גילה תגיל אדמה"...

לפי נוסח האשכנזים :

"לברכה ולא לקללה,

לחיים ולא למוות,

לשובע ולא לרזון".

גיליון מס' 2174 * כ"א בתשרי תש"ע * 9 באוקטובר
2009

כפר הנשיא * עלון פנימי

SACHLAV@KFAR-HANASSI.ORG.IL

חג הסוכות - חג המים

על בעיית המים בארץ ישראל אנחנו יודעים כבר מתקופת האבות (לפני כ- 4,000 שנה). תיאור חיי האבות בספר בראשית – כולל סיפורים על בצורת ורעב, על מחסור במים ומריבות על בארות מים. המקרא מספר על אברהם אבינו שנאלץ לרדת למצרים בגלל הרעב בארץ כנען, וכך גם נכדו יעקב, שירד עם כל בניו למצרים מאותה סיבה. אומנם לא מוזכרת בשום מקום בפירוש הדאגה למפלס הכנרת, אך יתכן והסיפור ההוא על היהודי שהלך על המים, בא לספר לנו בדיוק על זה...

בזמן שבית המקדש היה קיים, **חג הסוכות** היה חג מים של ממש. היו נוהגים לנסוך, לצקת, מים על המזבח בבוקר של כל אחד מימי **החג**. מה שנקרא **שמחת בית השואבה**.

תהלוכה גדולה של אנשי ירושלים ועולי רגל, בראשה כוהנים ובתוכה מנגנים בחצוצרות ותוקעים בשופר, הייתה צועדת עם שחר למעיין השילוח שלמרגלות הר הזיתים. בצלוחית של זהב היו שואבים מים מן המעיין, ומביאים אותם לבית המקדש. את המים היו מעבירים לספל מיוחד עשוי כסף – שבו השתמשו רק פעם בשנה, בחג הסוכות – ובספל זה יצקו את המים על המזבח. ניסוך המים על המזבח סימל את הבקשה לשנת גשמים ברוכה – "כדי שיתברכו לכם גשמי שנה". הטקס היומי של שאיבת מים מן המעיין וניסוך המים על המזבח בחג הסוכות היה נקרא שמחת בית השואבה, והיה מלווה בשמחה גדולה שהתקיימה בלילה, החל במוצאי החג הראשון. על-פי התיאור במשנה (מסכת סוכה, פרק ה') היו מדליקים בבית המקדש את מנורות הזהב, "ולא הייתה חצר בירושלים שאינה מאירה מאור בית השואבה". הייתה זו חגיגה המונית, שכללה ריקודים עם לפידים בוערים לצד שירה ונגינה של הלוויים במספר עצום של כלי נגינה – כינורות, נבלים, מצלתיים וחצוצרות. על היקפן של החגיגות וגודל השמחה נאמר: "כל מי שלא ראה שמחת בית השואבה – לא ראה שמחה מימיו".

***בית השואבה : כינוי למקום במעיין השילוח שממנו נהגו לשאוב את המים לטקס ניסוך המים בתקופת הבית השני.**

היום השביעי של חג הסוכות הוא סוף חתימת דינו של האדם; **הושענא רבה** - כלומר יום גזר הדין. חכמי דת אומרים כי במסורת היהודית נחשב בדרך כלל יום הכיפורים כתאריך גמר דין האדם, כנראה, משום היותו יום כפרה, ואולם, קבעו חכמים כי לעתים הדין מפוצל, ראשיתו בראש השנה, וחתימתו בחג הסוכות, ביום הושענא רבה. מכאן, כל התקופה שבין ראש השנה ליום האחרון של החג היא תקופה שאפשר עדיין להשפיע על כך, שגזר הדין של האדם יהיה לטובה.

ב-כ"ב בתשרי, ביומו השמיני של חג הסוכות, **חל שמיני עצרת**, שנחשב רגל בפני עצמו ואינו קשור לסוכות. באותו היום של שמיני עצרת, נוהגים לחגוג בבית הכנסת "**שמחת תורה**", לציון היום בו אנחנו מסיימים מחזור קריאה אחד של כל חמשת חומשי-התורה ומתחילים מייד מחזור חדש מפרשת "בראשית". מקרב המבוגרים נבחרים "חתן תורה" ו"חתן בראשית", הראשון מסיים את המחזור הקודם והשני פותח את המחזור הבא. מדובר בכבוד גדול לו זוכים נכבדי הקהילה או חבריה לפי תור. **חג שמיני עצרת – מצוין את ראשית עונת החורף**, ובו נוהגים לומר בבית הכנסת תפילה מיוחדת על הגשם: **תפילת הגשם**, בקשה מאלוהים שיוריד גשם – בזמן המתאים ובמידה הנכונה, גשמי ברכה שיביאו טובה לאדם ולאדמה.

בקשה מפורשת לגשם – "ותן טל ומטר לברכה" – מתחילים לומר רק בחודש חשוון, כשבועיים אחרי החג. וזאת כדי להבטיח שכל עולי הרגל, גם אלה שהגיעו ממקומות רחוקים, יספיקו לחזור לבתיהם לפני תחילת הגשמים. **יחודו של שמיני עצרת - "נגילה ושמחה בך"**.

אסרו חג הוא יום החול שאחרי כל אחד משלושת הרגלים. **שלושת הרגלים** הוא כינוי לשלושה חגים מקראיים, בהם נהוג היה בקרב עם ישראל לעלות לרגל לבית המקדש בירושלים ולהביא תרומה מתבואתם ופירותיהם. חגים אלה הם פסח, שבועות וסוכות. ביהדות מרוקו יש לאסרו חג של פסח משמעות מיוחדת - זהו חג המימונה.

מועדים לשמחה

שושנה שרקי.

ימי הולדת

11/10	יואב עדר
16/10	גדעון לוי
17/10	ברוס ויטהם
	אבנר מרום – 50
	עמית שובל
	שלומי כהן נאה

12/10	אבלין וולאך
13/10	בני פורסטר
	עירית ינטיס
	רביב מרקוסון (נכד)

14/10	דוד ריפקינד
	סלע לוין (נכדה)

15/10	רענן טנא
	רז מעין
	דישון בלגורי
	יונתן טוביס

מזל - טוב

ימי נישואין

11/10	קרול וגרשון שרק
-------	-----------------

15/10	יינג ואלי ריפקינד
-------	-------------------

17/10	מרים וברוך כהן
-------	----------------

נזכור

כז	בתשרי תשמ"ז	29.10.86	הילרי קפלן
כז	בתשרי תשמ"ג	7.10.82	גב' ריי לברט

חגים סוכות

ערב חג הסוכות החל עם ארוחת ערב בבריכה, מהסוג שהכרנו כבר לאורך הקיץ של קבלות השבת. ארוחת הערב האלה שמיועדות מראש למשפחות גדולות ולא לבודדים שבחברה. לרווחת הסועדים אורגנו מראש (כמו גם בראש השנה) על ידי וועדת החגים שולחנות אוכל וכיסאות.

לאחר ארוחת הערב, התכנסנו כולנו וחגגנו ברוב עם ועדה, הפעם ללא סוכה, שם בבריכה. טכס חגיגי, שאורגן והוגש לנו בחסות "המפגש". זקני העם קראו על המשמעות של חג הסוכות, וסיפרו סיפורי סוכות ומנהגים מהבית. הערב היה נעים, השירה היתה רמה, בהנחייתה של דינה ברור ובקולה הנעים, מלווה בגיטרות של קווין וג'ורא. על שולחנות ארוכים במפות לבנות, הוגשה תקרובת - המון עוגות טעימות מאוד, ושתיה. וחברים וילדים ואורחים על הדשא על כיסאות בכל איזור הבריכה – אוירת חג של ממש. המשכו של ערב החברותא היה מלווה במוסיקת רקע ושירה של קווין – קווין אתה שר ומנגן להפליא, מיה וקים לבית קפלן הביאו קולות שמימיים לחגיגה, ואז הוקרן על קיר "הפביליון" של פעם, הסרט "שיער". כשקראתי בפרסום לקראת החג: "שיער" סרט אלמותי... אמרתי: נו מילא, עוד פעם. וזה היה קסום. מדהים אותי, כל פעם מחדש, איך אפשר לקרוא ספר או לצפות בסרט שוב ושוב ותמיד לגלות עוד דברים שלא ראית קודם. וכל כך ליהנות. אולי זו הכוונה כשאומרים "אלמותי"?

במוצאי שבת סוכות, כמו בכל שנה, הוזמנו כולנו לערב המרקים המסורתי, לישב בסוכה ועל הדשא של אבי ודורית. עוד ועוד סירי מרק הונחו על גבי פלטות חימום נאות, חברים רבים הכינו מגוון מופלא של מרקים טובים וטעימים להפליא, שהוגשו לצד עם פרוסות של חלה בחמאה. שולחנות במפות לבנות היו פזורים על הדשא והמון כיסאות ששימשו את הקהל הרב שנתכנס לערב של חברותא. התפאורה מסביב כל כך חגיגית, אורות קטנים פזורים מאירים מאצל צמרות העצים, ירח מלא וים של כוכבים. גן עדן של ממש. ו... חברים, כייף לפגוש אתכם כל פעם מחדש וליהנות בחברתכם. ולוואי וירבו ערבים חגיגיים כאלה.

המון תודה לכן דורית וטרי – וכן – כל פעם מחדש, על התרומה הזאת של אירגון חג הסוכות. וכמובן מעומק לב לכל צוות ההפקה שמסביב, שלא תמיד רואים, אבל תמיד יודעים ומרגישים שיש הרבה כאלה. תודה.

שיהיה בשמחות.

שושנה שרקי.

אָסִיף פֿיררִים לַחַג סוֹכּוֹת

חג סוכות - חג שמח אצלנו בישוב, יש לנו מסורת שחוזרת כל שנה ויחד אם המסורת יש חידושים פה ושם בכל שנה, אבל העיקר הוא שנפגשים וחוגגים יחד. אך לפני שנתחיל עם אירועי החג יש לנו כמה חובות מהשבועות הקודמים.

נתחיל בלברך את אליה אגם ומשפחתה שחגגו את מסיבת הבת מצווה של אליה בפאב יחד עם הרבה חברים ומשפחה. נצרך לברכות ולאיחולים גם את שון ומשפחת כרמי שהתאספו בפארק הירדן לחגוג לשון בר מצווה. לאירוע המרגש הגיעו לביקור מדרום אפריקה אימא של אלונה ובעלה וגם אחותה הצעירה. (לא, הן לא תאומות) כך שהשמחה הייתה גדולה. לנו נותר לאחל לשתי המשפחות הרבה מזל טוב, נחת ואושר מהנערים שגדלים.

ברוכים השבים לג'ייסון ורג'י שחזרו למחוזותינו בערב החג אחרי סיבוב של כמה חודשים אצל הילדים והנכדים באמריקה. מקווים שנהניתם ושהייתה לכם חופשה נעימה. כמו תמיד לנו כיף לראות אתכם בינינו ואנחנו שמחים שחזרתם.

חזר אלינו מסיבוב קצר באוסטרליה הרחוקה גם יואב האריס, ועכשיו הוא מנצל את הזמן הקצר שעוד נותר לו לפני הגיוס. לחופשה לפני הגיוס מצטרף גם מעוז וייסבקר שסיים שנת שרות בחברה להגנת הטבע ומתגייס בחודש הבא. חברה תבלו ותיהנו לפני שאתם מתחילים במסלול החיים החדש.

את אייל כץ ואשתו אמנם לא כל כך הספקנו לראות, אבל את סבתא לאה הולכת בגאווה עם נכדתה הקטנה בעגלה ראינו גם ראינו, זה אמנם היה ביקור קצר מאד אך אנחנו מקווים שנהניתם ובפעם הבאה תבואו ליותר זמן.

מי שמטייל באזור הצפוני בין הבריכה לאולם דדו ישים לב לכך שאזור הדשא היבש משנה צורתו והופך למקום מסודר ומכובד עבור אוסף העתיקות היפה שהוזנח בשנים האחרונות באזור פארק זיו. אני מקווה שהמקום ישמש לפינה נחמדה ומזמינה למבקרים שיבואו ליהנות מאוסף האוצרות שיש לנו, ששנים ארוכות שכחנו וזנחנו, ושתהיה לנו עוד פינה לטייל אליה.

את חג סוכות קיבלנו בסגנון המוכר לנו, מסביב לבריכה, לארוחות הערב המשפחתיות, ואחריהן לכיבוד קל ומתוק וטקס בניצוחם של באי מועדון המפגש. הטקס כלל לא רק שירים והקראות, היו גם סיפורים של וותיקים על איך הם חגגו את סוכות ומה זכור להם מהחג בבית אבא. תודה לכל המשתתפים. קינחנו את הערב בצפייה בסרט האגדי "שיער". את הסרט לא

ראיתי שנים וזאת הפעם הראשונה שראיתי אותו בתרגום לעברית. היה בהחלט מעניין ומהנה.

לא ברור לי למה ומה בדיוק קרה בעניין טורניר הכדורגל לזכרו של צביקה ז"ל, בקיצור - הוא לא התקיים, אולי זה החום הנוראי שפקד אותנו באותו יום? או חוסר משתתפים? לא ברור. מקווים להתארגנות מחדש ושניפגש במגרש כמו בכל שנה. מסורת....

כמו שכבר כתבתי מסורת זאת מסורת, אז במוצאי שבת - כמו בכל שנה - הוזמנו כולנו להיות אושפיזין בחצר ביתם של הרוזנקרנצים לערב המרקים השנתי. כמו בכל שנה המבחר היה ענק, מעניין וטעים, והמפגש עם חברים היה כיף, תודה מעומק הלב לכל 48 האנשים שהתנדבו להכין את המרקים הכי טובים שלהם. מה דעתכם שנעשה ערב כזה, אבל במקום מרקים - פשטידות ומאפים? יש מתנדבים???? בכל אופן, שוב תודה לדורית ואבי והמשפחה המורחבת וטרי שמארחים אותנו כל שנה. תודה גם לקווין דויל שבכל פעם שיש אפשרות הוא נעמד ליד המיקרופון ומנעים לנו בנגינתו ושירתו.

חופש זה חופש וכמובן שילדינו נהנים ממגוון של פעילויות שונות, טיולים ומשחקים, פיקניקים בפארק ובמשק ילדים המחודש, נסיעה ליום ספורט בקיבוץ חולתה, ואירוח ההורים בסוכה, בקיצור - אין ספור בילויים. גם הנעורים זכו ביום של כיף ויצאו לטיול ג'יפים. שוב כמו תמיד תודה למדריכים הנפלאים שלנו.

לאמיצים שבינינו - נשארו לכם עוד כמה ימים והעונה נגמרת. כן, למי שעוד לא הבין, אני מדברת על הבריכה שנסגרת השבוע. לא יאמן איך שהעונה הסתיימה כל כך מהר. אני לוקחת את ההזדמנות להודות לכל המצילים הנפלאים שלנו שדאגו לנו במשך הקיץ. להרולד שתמיד דואג שהמים יהיו כחולים ונקיים כמו בחופי האוקיינוס בהוואי, תודה גדולה לנירה על כל מה שמסביב ובעיקר על ארגון קבלות השבת, ולצוות הבריכה שדואג שנמשיך ליהנות מהנכס האדיר הזה, תודה, תודה גדולה. אנחנו (השטיינרים) מבטיחים לשמור על האזור גם בחורף ולגדל את הקרפדות הכי גדולות ורעשניות בגליל העליון, בקיצור להתראות בקיץ הבא.

למי שצריך עוד כמה סימנים לכך שהסתיו כבר פה, אז אתמול (יום א') לקראת ערב כשיצאתי להליכה היומית שלי ראיתי (וגם שמעתי) להקה של עגורים שטה לה בשמים בכיוון לאפריקה, (ואיציק אישר כי הם הגיעו) אז כמו תמיד - המלצה ששווה מיליון, 20 דקות נסיעה צפונה לאגמון החולה - חוויה אדירה כל פעם מחדש.

זהו להפעם, לכל אלה שלא בקו הבריאות תרגישו טוב והחלמה מהירה. ולא לה
שמרגישים מצויין תמשיכו כך... זיכרו, חיוך קטן ומילה טובה זה דבר שיש לנו
בחינם. מומלץ להשתמש מידי פעם.

לא לשכוח - כולם מוזמנים לערב שמחת תורה ביום שישי במועדון החדש,
בהנחיית התושבים החדשים מההרחבה, חג שמח,
סוף שבוע של בריאות חום ואהבה, ושבת של שלום.

באהבה גדולה ארי והשטיינרים

ד י י ר י ש כ ו נ ת

ה ח ר מ ו ן

קבלני הוט (טייקום) יעבדו בשכונה בשבוע של ה- 11.10.2009, קודם מחוץ
לבתיים להכין תשתיות ולאחר מכן תבוא הודעה על עבודה בתוך הבתיים.
כל דייר יקבל הודעה יום או יומיים לפני העבודה בביתו.

הרולד וו.

ת ו ד ה

לילדי הנעורון - ברצוני להודות לכם על איחולי יום ההולדת ועל העוגה.
מאד שימחתם אותי.

תודה ושנה טובה - שוש אפשטיין

ת ו ד ה

לבית כפר הנשיא, לחברי הקיבוץ שהכירו את ג'ף מימי "חלסה", לכל החברים
של ג'ף בגרעין ה' ומחוץ לגרעין שגרים בארץ ובחו"ל:
להנהלת הקיבוץ, להדסה, רפי, איציק, בת שבע, שוש סולומון, ורג'י שעזרו
בביצוע הבקשה של ג'ף להיקבר כאן באדמת כפר הנשיא בגליל.
אנו המשפחה מודים לכם, ואומרים תודה,
החום, וחיבה, והתחשבות עזרו לנו לעבור ימי ההלם והצער.
הארווי ורייצ'ל,
אילה, יובל, שר, לימור ורותי

ר צ י נ ו ל ה ג י ד . . . ת ו ד ה

בימים אלו ממש מושלמות עבודות פיתוח נוספות בהרחבה. לאחר מאבק עיקש בן כ- 8 חודשים בוצעו בהרחבה מדרכות נוספות, אשר מאפשרות רצף הליכה בטיחותי לתושבים ולילדים, ערוגות גינון נוספות, סימוני כבישים, מעברי חצייה ואפילו תמרורים. בוצע ניקיון של שטחים ציבוריים וסודרה תעלת הניקוז.

רצינו להגיד תודה לאנשים ולגורמים אשר סייעו לנו להגיע למצב החדש הזה. תודה לעמרם קוזצ'קוב מהמועצה האזורית, אשר קיבל, כמעט, את כל בקשותינו ואף הוסיף דרישות נוספות.

תודה לעובדי חברת "יאיר רחמים בע"מ" על עבודה מהירה, מקצועית ונקייה תוך התחשבות בצרכי הדיירים. תודה לויטלי מהנדס החברה, חאזם מנהל העבודה, עאבד הטרכטוריסט והצוותים.

תודה מיוחדת לאלק קולינס, אשר עשה רבות על מנת להביא את כל הגורמים לכדי ביצוע העבודות כמתבקש ממערכת החוזים וההסכמים שנחתמו בין הדיירים לקבלן ובין המועצה האזורית לקבלן ולכפר הנשיא.

יש עוד מה לעשות. עבודה רבה לפנינו, אבל בינתיים רצינו להגיד... תודה.

תושבי ההרחבה

כ ל - ק ו ר א

הספר 'שומר אחי' מאת וואלי לאמב, תורגם מאנגלית -
I know this much is true by Wally lanb
ונמצא בספריה שלנו.

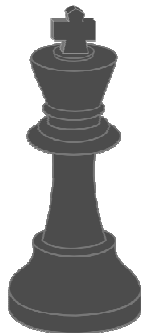
זהו ספר עב כרס, המספר בפרוטרוט את מהלך חייו, מחשבותיו וטיפולו הפסיכולוגי והפסיכיאטרי של גיבור הסיפור, לנוכח העובדה שהוא תאום לאח החולה בסכיזופרניה.

יש חזרות רבות על תיאורי ילדותו והרגשתו לגבי אירועים שונים ורבים, אולי רבות מידי, אבל הדבר הזה מוסיף אמינות לסיפור, שהוא תהליך של הבראה איטי. 720 עמודי הספר כתובים ומתורגמים היטב.

יעל שפרונג.

זה קורה רק פעם בשלוש שנים...

אליפות השחמט 2009 כפר הנשיא מתחילה! הטורניר יחל ב-11 לאוקטובר.

פרסים יוענקו למנצחים,
הנאה מובטחת לכולם...

הירשמו עכשיו!
זהר דבולט: 052-8029334
ארז מירב: 050-8487240

שלום חברים

אני נמצאת עכשיו בבית ספר סיני, על יד עיירה בשם יונג-פו, לא רחוק מהעיר גוויליו, במחוז גואנג-שי. בית הספר הוא קמפוס גדול, מרוחק מן העיירה. הילדים, ורוב המורים גרים במעונות, אוכלים ולומדים חודש שלם, שישה ימים בשבוע. בסוף החודש הם מקבלים 4 ימי חופשה. הלימודים מאד אינטנסיביים - כולל שעות הערב עד השעה 9:00!

זה בית-ספר אקסקלוסיבי ומבוקש, עם בחינות כניסה. אני אלמד כל כיתה פעם או פעמיים בשבוע. הכיתות ענקיות, 50 עד 70 ילדים בכיתה - דבר רגיל בסין. אני אמורה ללמד דיבור, אבל בכיתות כל כך גדולות יהיה זה קשה מאד. בנוסף אלמד גם את המורים לאנגלית, היודעים לקרוא ולכתוב, אבל בדיבור הרבה מהם מאד חלשים.

אתמול צוות המורים הזה הזמין אותי לארוחה במסעדה, לחגוג את בואי לבית ספרם. אני מקווה שאוכל לעזור להם.

עכשיו יש חופשה לשבוע ימים לרגל NATIONAL DAY, יום הכרזת השלטון הקומוניסטי בסין - 60 שנה, וגם חג הסתיו. אחרי זה אתחיל ללמד במרץ.

תנאי המגורים הם סבירים, ויש לי מזגן, מכונת כביסה ומחשב. מה עוד צריך הבן אדם כדי לחיות? מזג האוויר נעים - יש רוח ולא חם מדי. החודשים הקרים הם ינואר ופברואר, וגשם יש רק באביב.

שנה טובה לכל עם ישראל. אנסה לשמור על קשר.

שרה דבולט

מכתב מסיביר

הרבה תודה לכל החברים שברכו אותנו לרגל הצטרפותו של יהונתן למשפחתנו. חברים רבים שואלים ומתעניינים, חשבנו שיעניין אתכם לקרוא מכתב ששלח אלישע לקהילתו "ואהבת" בזכרון יעקב. אמנם יום הכיפורים כבר עבר, אבל הדברים תקפים גם היום.

חג שמח

תמר ואריה וכל משפחת וולפין המתרחבת

ערב יום כיפור, תש"ע. אירקוצק, סיביר, רוסיה.

חברים יקרים, חג שמח!

אני בצפון-מזרח וליבי במזרח התיכון. אני בגלות, וליבי בבית. אני בבית חב"ד, וליבי ב"ואהבת".

עד לפני שנתיים סיביר התקשרה בתודעה האישית שלי עם גלות, עינויים, מוות, וגבורה. ישנו שיר שהכרתי בנערותי ועד היום הוא מסעיר את דמיוני (ואני אוהב אותו אהבה לא הגיונית). לשיר קוראים "ליושינקה". שרה אותו מיכל טל בקולה היפהפה. השיר מספר על גבר, כנראה אחד ממתנגדי המשטר, שהוגלה לסיביר ואחרי שנים רבות הוא שב הביתה אל הכפר שלו, אל אהובתו, אל ליושינקה, כי היא הבטיחה לו לחכות. כשהוא הוגלה לסיביר הוא עוד היה גבר צעיר, ומאז הוא ראה את דמותה כל לילה אל מול גדרות התיל של סיביר. אבל ליושינקה... היא לא חיכתה. "ליושינקה, ליושינקה! הו היכן את ליושינקה? הוא שב אליך ליושינקה! מדוע לא חיכית לו???" עד היום השיר הזה פוצע את ליבי. עד היום אני כועס על ליושינקה ותוהה מה עלה בגורלו של הגבר המזדקן. האם מצא אותה? בודאי הייתה כבר נשואה לגבר אחר! האם מצא אהבה חדשה בגילו המתקדם? האם שקע במצולות הייאוש? אוי, איך החיים בגדו בו, גם המולדת וגם האישה!

ואני... אני כעת בסיביר. ועוד בימים הנוראים.

אירקוצק, עיר הולדתו של בננו, יהונתן, היא העיר היפה בסיביר. אבל היא לא תמיד הייתה יפה. חלק גדול מתושביה של אירקוצק הם צאצאים של גולים שהוגלו הנה ונתקעו. כנראה לא היה להם אל מי לשוב. ליושינקה לא חיכתה להם. הסתיו כאן מרהיב ביופיו. כבר עברנו סופת שלגים אחת, אבל יש גם ימי שמש קסומים. היינו כאן גם לפני 10 חודשים, בדצמבר שעבר, כשביקרנו את בננו לראשונה. זה היה כמעט שיא החורף. ירדנו מהמטוס לקור של מינוס 32 מעלות צלזיוס והיינו בטוחים שהשיבו את סטלין לשלטון! סיביר יכולה להיות

אכזרית ביותר, אבל למדנו על בשרנו ועל לוח ליבנו שהיא יכולה להיות מקור של השמחה והברכה הגדולה ביותר.

איך נוצרת לה שמחה במקום של גלות? במקום שבו כה רבים סבלו?

ואולי ככה הם החיים: האור הרי נברא מתוך החושך הגדול והמוחלט. בראשית, זוכרים? בראשית היה חושך על פני תהום, רק רוח אלוהים ריחפה על פני המים. ויאמר אלוהים יהי אור, ויהי אור. ועם האור הראשון גם נברא הטוב בעולם: וירא אלוהים כי טוב! זהו הסיפור המוכר ביותר בספר הנמכר ביותר בעולם כלו. פתיחה שאין שני לה במדויקות שלה, כי היא כנראה תמצית הסוד הגדול. האור הבראשיתי איננו אור השמש. השמש נבראה רק ביום הרביעי לבריאה. חז"ל תוהים רבות לגבי מהותו של אותו אור, ופסקו שאלוהים גזז אותו. למי, תשאלו! לצדיקים לעתיד לבוא. או במילים אחרות, לכל מי שחפץ באמת ובתמים באור הייחודי, האלוהי הזה! האור הבראשיתי הוא אור הטוב (שהרי אמרנו שאור = טוב, על פי סיפור הבריאה). מאז שאלוהים גזז את האור הראשוני הזה צריך לחפש אותו. אבל לפני שמחפשים את האור הגנוז, צריך להאמין שהוא קיים, אי שם בים החושך הגדול. צריך להאמין, כי יש ימים שבהם לא רואים אותו בכלל.

אבל למה? למה החושך קדם לאור? למה האור נגזז לצדיקים לעתיד לבוא?

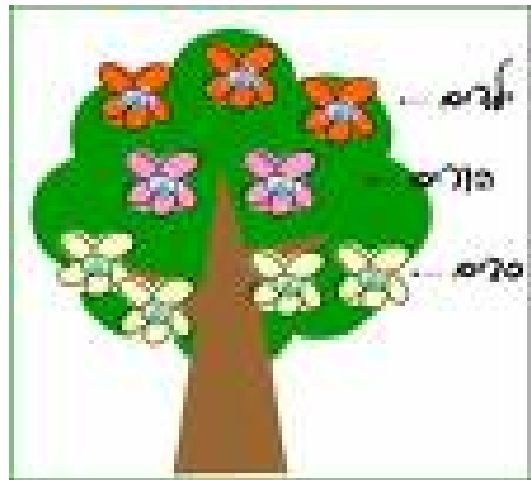
אצל רובנו חושך ותוהו ובוהו הם ברירת המחדל. אור, לעומת זאת, זה עניין של החלטה. לראות אור, זו בחירה, והבחירה נעשית כל רגע מחדש. רוח אלוהים תמיד מרחפת על פני המים, ואנו מוזמנים לאפשר לרוח הזאת לברוא את האור שיאיר את חיינו בכל רגע ורגע. אבל רוח אלוהים ממתנה לבחירתנו. צריך להחליט, וצריך להאמין, וצריך לזכור שאור זה בחירה, לא ברירת מחדל. אור זו העדשה שדרכה אנו בוחרים לראות את מציאות חיינו בכל רגע ורגע. תמיד בחירה. לפעמים הבחירה קלה. אבל כולנו עברנו תקופות קשות בחיינו. כולנו עברנו תקופות של ייאוש גדול וחושך על פני תהום. ואז הבחירה באור קשה!

לא קל לנו להיות כאן הרחק מאהובינו, לי במיוחד קשה להיות מנותק מהקהילה שלי, ובמיוחד עכשיו, בימים הנוראים. אנחנו חיים בדירה קטנטנה, בקומה רביעית, ללא מעלית, עם פעוט ועגלה. בחוץ קר. כשירד גשם ושלג כמות הבוץ במדרכות וברחובות הופכת את העיר היפה הזאת למעברה, ועד שהכל מתייבש כבר יורד שוב גשם. אף אחד כאן לא מדבר מילה באנגלית! על המוצרים לא כתוב כלום בשום שפה חוץ מרוסית, לך תדע מה אתה קונה ומה אתה אוכל!!! ועוד כהנה וכהנה אתגרים.

אנחנו נורא מתגעגעים הביתה, למשפחה שלנו, לחברים שלנו, לקהילות שלנו, לזכרון יעקב, לארץ. כל פעם שחולפת מעל ראשינו להקת עגורים אנחנו שרים להם את שיר הגעגועים של יהודי ברית המועצות, שרצו להצטרף אל הציפורים החופשיות בדרכן לארץ ישראל. אנחנו שולחים איתם ד"ש אליכם, כי אנחנו יודעים שבעוד כמה ימים או שבועות, אתם תראו אותם חולפים מעל בריכות הדגים של מעגן מיכאל ואגמון החולה. כל להקה של ציפורים שתראו מעתה, דעו שהיא נושאת עמה דרישת שלום וגעגועים מאיתנו.

לפני הרבה שנים בחרנו שנינו באור, בחרנו להאמין שיש אור גדול בחושך. החלטנו שגם אם נהלך בגיא צלמות לא נירא רע, כי אלוהים תמיד עמנו. אז נכון, אנחנו לא נמצאים בגיא צלמות, זה רק סיביר, וסטלין כבר מת... אבל עדיין מדהים אותי כל פעם מחדש, שאת האור החדש של חיינו מצאנו בגלות, בעיר הגולים האכזרית, שאלה ניסה המשטר האפל לשלוח את שוחרי האור. וכאן בתוך מה שהיה פעם החושך הגדול נברא לו אור גדול. כי בחרנו באור. בחרנו בטוב. שתהיה החתימה שלנו ושל כל עם ישראל, ושל כל באי העולם, חתימה של טוב ואור.

בגעגועים ובאהבה.
גמר חתימה טובה,
אלישע, רונית ויהונתן.

עבודת עצמית

בימים אלה מתקיימת במוזיאון "בית אורי ורמי נחשתן" באשדות-יעקב תערוכה קבוצתית לרגל מלאות 50 שנה למזיאון. בתערוכה אני מציג שתי עבודות גדולות. להלן הביקורת על התערוכה שהתפרסמה ב- ynet לפני כמה שבועות.

דודו פלמה

התערוכה "עבודה עצמית", לרגל חג היובל ל"בית אורי ורמי נחשת" באשדות-יעקב מאוחד, מציגה גוף מרשים של עבודות ויצורים

קרני עם-עד

המבואה החדשה של מוזיאון "בית אורי ורמי נחשת" באשדות יעקב מאוחד הושקה בטקס חגיגי. המקום עצמו מציין השנה חמישים שנה להיווסדו, וגם מציג תערוכה קבוצתית של 45 אמני אשדות בהווה ובעבר (חלקם חיים, וחלקם כבר אינם בין החיים) - בחללים המשודרגים והממוזגים כהלכה. לכאורה לא אמורה תערוכה מעין זו לזמן חוויה יוצאת דופן. הרי מדובר באומנים חובבים בדרך כלל, המציירים או מפסלים בשעות הפנאי ולאחר יום העבודה, ודי בקיבוצם יחדיו כדי לשמח את הלב והעין. אלא שבדרך נס כמעט, ולא מעט בזכות האוצרות הרגישה של רותי שדמון, חושפת התערוכה, הנקראת "עבודה עצמית", גוף מרשים של עבודות ויצורים. אני יודע אם "להאשים" בכך את החום הלוחט של העמק המשבש סדרי עולם, או את מורשתו של החבר יחזקאל שטרייכמן, שלימד דבר או שניים את חברי החוג לציור - אבל התוצאה יפה למראה ומפתיעה לנוכח הציפיות המוקדמות. תקצר היריעה, כמו שנהוג לומר, לתאר את העבודות הראויות לפרגון. אציין רק את הטובות יותר בעיניי, וזה לא מעיד בהכרח על אלה שלא יצוינו.

דודו פלמה (מקיבוץ כפר-הנשיא), סופר, משורר ומחנך שגם מצייר להפליא, מיוצג כאן בשתי עבודות גדולות שאחת מהן, "שור בלי ראש", היא בחזקת יצירת-מופת מרטיטה. הציור נעשה בצבעי אדמה (חום סיינה) ואדום עתיק, כשגוף השור מרומז בגוונים בהירים שמוטחים על הבד כשליכטה. את הגוף אופפת הילה שחורה. האסוציאציות - על אחריות המתבונן.

אברהם חזן, חבר אשדות-יעקב איחוד, מציג מיצב מרשים בשם "באר תרבות". מתיבת עץ גדולה עולים ונשפכים על רצפת המוזיאון עשרות עצמות מן החי, עטופות בנייר עיתון ובספרי הגות שיצאו מכלל שימוש. אבנר בן גל (בנו של יאנוש בן גל), אמן צעיר שהציג עד לאחרונה תערוכת יחיד במוזיאון תל-אביב, היה נכדם של שני חברי הקיבוץ שהלכו לעולמם. בן גל, שהרבה לבקר בקיבוץ של סבתו וסבו, תרם לתערוכה ציור המשחזר את הקרנת הסרטים בהאנגר.

אורי פלג ואמנון ישראלי, הראשון חבר אשדות-איחוד עד מותו בשנת 2006, והשני בן אשדות-מאוחד שעזב לפני שנים רבות - מציגים כלי קרמיקה עשויים בוורטואוזיות מהפנטת. האחד (פלג) קלאסי יותר, והשני (ישראלי) מקורי ו/או מושפע מאמנויות המזרח הרחוק, אבל שניהם אנשי מקצוע משובחים.

התערוכה הזו מזמנת מפגשים בין קרובי משפחה, כמו ציפורה סלומון דובי ז"ל ובתה תלמה לופט, שתיהן ציירות מסקרנות, וכן הצאצאים לשבט ספרוקט, שמעידים כי הכישרון נשאר במשפחה. גם לעולים החדשים-ישנים ניתן פתחון פה: ולדימיר אזבל, שעלה מרוסיה לאשדות-מאוחד בשנת 1991, וסופיה אשתו, מציגים עבודות מצוינות מבחינה טכנית וסמוכות עדיין לדוקטרינה האמנותית של חבר-העמים. ולדימיר מפסל דמויות חומר גרוטסקיות, וסופיה מציירת בסגנון גיאומטרי פיגורטיבי דימויים ימי ביניים. כמובן שגם שאול נמרי, אליהו כהן, שטרייכמן, ואמן מגזרות הנייר משה רייפר, מוצגים בתערוכה. אהבתי גם את העבודות של שרה רוזנבלום, סיון שדמון, מרב שין בן אלון, ואת הפיסול המרגש של ג'ולי ועמרי עמרני. לתערוכה יצא קטלוג מוקפד, בו מופיעים גם טקסטים מאת רותי שדמון, עדנה סולודר ומוקי צור. נעילה: 10.10.

כמה מחשבות בעניין הפסולת באתר "תאנים"

יש באינטרנט אתר גדול ומפואר לאתר תאנים (www.edugal.org.il/atarten) ואפשר לקרוא בו בין היתר דו"ח של "ועד המעקב הציבורי" לאתר תאנים, אבל משנת 2006 קוריוז קטן הוא שישבו בו בין היתר שני נציגים של מבואות החרמון, אבל אף לא אחד ממועצת הגליל העליון.

היום נפוץ בעולם יצור חשמל ע"י הגז שנאסף מאתרי פסולת, ובמיוחד בגרמניה ובסקנדינביה. באירופה קיימים חוקים קפדניים לגבי ניהול אתרי פסולת. האם קיימים חוקים דומים בארץ, ואם כן - האם עומדים בהם באתר תאנים? יש שטוענים שכן, אבל יש שטוענים שההפך הוא המצב האמיתי: סתם שוקלים המשאיות הנכנסות, משליכים החומר ומכסים אותו באדמה ללא כל השגחה. מה הנכון?

מאז שנת 2002 קיימת באתר תאנים, לפי דרישות רשמיות, מערכת איסוף ה"ביוגז" הכוללת פרופורציה לא ידועה של מתאן, המיוצר ע"י בקטריות אנאירוביות הפועלות בפסולת. מתאן הוא בערך פי 20 יותר חזק כגז חממה מדו-תחמוצת-הפחמן. מה עושים עם הגז הנאסף? כנראה מבעירים אותו בלפיד, אם כי תוצאת בעירתו סתם פולטת לאטמוספירה שלנו כבר כמה שנים - ביחד עם תוצאת בעירת כל הדיוקסינים הNOXXים ושאר הירקות - אם כאלה ממש קיימים, דבר שאינו ברור לגמרי בהעדר אנליזות מדעיות. במקרה שזה אכן המצב, נראה לי שהתחנה המתוכננת תיתן לנו לפחות האפשרות לטפל בגזים הנפלטים החוצה, בעת זרימתם דרך צינורות הפליטה מהמנועים המפעילים את הגנראטורים.

אתם רואים שקיימים הרבה סימני שאלה בכל העניין, והתשובות האמיתיות אינן ידועות. במצב הזה הייתי מציע שמאמצי הציבור ירוכזו בשני עניינים:

- הקמת תחנת הכוח לטיפול מוחלט בגזים הרעילים הנפלטים (אם יהיו כאלה) למשך השנים שהמזבלה תמשיך ליצרם. הבעיה היחידה בתכנית זאת היא לדעת לכמה שנים התחנה הזאת תהיה רנטבילית במקרה שסוגרים האתר תאנים א' בהחלפתו ע"י תאנים ב' (בקרוב?).
- הקמת האתר תאנים ב' במקום רחוק מהישובים באזור, למשל ברמת הגולן ששם יש כמה אזורים מתאימים.

אלן איסטון

להנהלות / מזכירות הקיבוצים לצירי הקיבוצים במועצת התנועה לעורכי העלונים בקיבוצים, שלום רב

הואילו נא להביא לידיעת החברים – בכל דרך מתאימה הנהוגה צלכם את הכתוב להלן:

... זה קורה... ספטמבר 2009 תשרי תש"ע

חברים וחברות, קודם כל וראשית לכול:
שתבוא על כולנו שנה טובה
ומה שקורה זה... שזה קורה!!

כבר קבלנו מאות (!) כתובות של חברים וחברות המעוניינים לקבל מידע ישיר מן התנועה.

בנוסף לכך דיווחו לנו כמה וכמה קיבוצים, כי החומר המגיע למזכירות / הנהלות ועורכי עלונים מועבר לחברים בדוא"ל לפי רשימת תפוצה הנמצאת במזכירות הקיבוץ.
ועדיין – אנו מוכנים לקבל עוד ועוד כתובות של חברים וכן שאלות מצורפות בעניינים שונים, שהתנועה עוסקת בהם או שהתנועה יכולה לתת לגביהם תשובות ו/או מידע.
אז לתזכורת – זו הכתובת שלנו:

amikam@tkz.co.il

ממתין לכם בברכה ובתודה מראש

עמיקם אסם תכנון ומידע במזכירות התנועה הקיבוצית טל לשאלות ולקשר - 0524656506.

ומה קורה בינתיים..(והפעם ביותר מעמוד אחד... כי עושים דברים!)

עשרות רבות של פעילי-הקיבוצים, מנהלי קהילות ובעלי תפקידים אחרים נטלו חלק בסדרת כנסים אזוריים בהשתתפות מזכיר התנועה, זאב (ולוולח) שור, אשר שב ועדכן את החברים באשר לשאלות המרכזיות בהן מטפלת התנועה ממש בימים אלה – **כמפורט** (בקיבוץ רב מאוד ...) **להלן:**

תביעתנו ממוסדות המדינה להשוואת גובה דמי היוון על שטחי מגורים ותעסוקה שבקיבוצים ובמושבים עם גובה הסכום שנקבע לתושבי הערים. הפער הקיים - "אחד לעשרה" לרעת ההתיישבות - הופך את קליטת הבנים כחברים הבונים את ביתם בקיבוץ – למשימה, כמעט, בלתי אפשרית (חס וחלילה...)

משכנתאות בערבות המדינה שתינתנה למי שנקלטו בקיבוץ לחברות לקיבוץ משנת 2006 והלאה. מסמכים רשמיים בנושא זה יצאו בקרוב מאוד ויגיעו לכל הקיבוצים. **תשתיות בתוך חצר הקיבוץ** – חשמל, ביוב, תקשורת, כבישים פנימיים, מקומות חניה ועוד... הנם תנאי לבניה ולקליטה. סכום מסוים כבר הוקצב לכך על ידי הממשלה. בימים אלה מגישים קיבוצים שונים (וגם מושבים...) את בקשותיהם וגם אם בפועל הזוכים במענקים לא יהיו רבים מאוד – זו התחלה ויש מקום לקוות כי בשנה הבאה התקציב לכך יהיה גדול יותר.

ובשיא הקיצור לקט קטן (1) ממה שקורה בתחומים נוספים:

במוסד לבוררות ולגישור (יוסי חלבי) – למעלה מ-50 חברים השתתפו בכנס השנתי של המוסד לבוררות. תוצאה ההולכת ונבנית - סיעור מוחות מתוכנן לבדיקת האפשרות והנחיצות של הקמת צוות בוררים / מגשרים לטיפול ביחסי העבודה בקיבוץ. (יחסי עובד מעביד...זכויות...פיצויים...אבטלה...ועוד) על התקדמות בנושא – נדווח!!!

ביזמת היחידה לקידום נשים (סמדר סיני) ובשיתוף המח' המשפטית של התנועה ושל נעמ"ת, הוכן מסמך: **דעי את זכויותיך** - המאגד את זכויות המשפחות החד הוריות בקיבוץ –

כולל הזכויות הניתנות על ידי המדינה . זו הפעם הראשונה שהנושא מקבל פומבי והוא יידון בכנסים אזוריים, שהראשון שבהם יתקיים במועצה אזורית מטה אשר ב-25.10.09

באגף המשימות: (יואל מרשק) * סגרו על דיון בועדת חוץ ובטחון עם הרמטכ"ל על תופעת
ה"זובור" בצה"ל ("טרטורים" וכו'), * הפגישו את 650 משרתי ש"ש לפגישה ארצית * הפעילו את המטה במאבק כנגד הגזענות, * החלו להופיע בפני כיתות י"ב על הגיוס החדש לשנת השירות, * ניווטו בחולות סיני לבחירת מסלול מסע י"ב בחנוכה * וקבעו תאריך לסדנת דתיים חילונים – 10/28.

מרכז ההדרכה (רבקה וילנד - שלומי אילן) קיימו יום עיון בו נדחסו – מעבר למצופה -
61 משתתפים ועסקו בנושא קליטה וצמיחה וזאת במסגרת קורס הנערך בשיתוף המחלקה המשפטית בנושא כללי – חוק ומשפט בקיבוץ. ב-20.10 יהיה מפגש נוסף שיעסוק בנושא "קרקעות הקיבוץ". סיכום? בבקשה – ציטוט: "תשמעו...ב-45 דקות של הרצאה אחת למדתי כאן יותר מאשר מכל עורכי הדין המגיעים אלינו לקיבוץ...." נו, לא משהו?

המטה לצמיחה דמוגרפית – צמ"ד (איציק שפרן) - פותח בסדרת מפגשי השתלמות
ל"פרויקטורים" מתוך הקיבוצים לנושא "צמיחה דמוגרפית". עוד מהלך לחיזוק הכוחות הפנימיים שלנו, שרוכשים כלים ומוכנים לעשות את המלאכה...אז למה תמיד "לרוץ החוצה" (אל מי?) המפגש הראשון בתאריך: עוד אפשר להירשם – המפגש הראשון או טו טו ב – 27.10.09

מחלקת בטחון. (יואל מרגלית) – יואב ושותפתו נוקי נמצאים בעיצומו של סבב
הסברות בבתי הספר לקראת הגיוס לצה"ל. במפגשים משתתפים תלמידים וחוריהם ונראה, כך כותבים יואב ונוקי כי "יש לנו נוער נפלא, חדור אמונה ורצון לתרום ולעשות למען המדינה..." טוב לדעת. (מישהו חשב אחרת?)

מח' בריאות (יעל אייזנר) מדווחת: יש התקדמות יפה בתהליך השתתפות המדינה בשדרוג
בתים סיעודיים משפחתיים בקיבוצים (כאלה שאינם בפיקוח משרד הבריאות).

הסתיים סבב כנסים אזוריים בנושא השלכות המכרז לאשפוז גריאטרי על הבתים הסיעודיים בפריפריה – מטרת הפעילות: התאמת דרישות משרד הבריאות לתנאי הפריפריה...לא כולנו תל אביב-חיפה-רמת גן-ירושלים...כידוע ולא רוצים להפסיד את רשיון משרד הבריאות רק כי קשה ביישובי הפריפריה לעמוד בכל התקנים הנדרשים...

משאבי אנוש (אילנה נאור) - הולכת ונשלמת החוברת החדשה בנושא זכויות החבר העובד בקיבוץ
המתחדש. והפעם עם התאמה מירבית לחוקי המדינה – בלי ליצור פורמליות יחסי עובד מעביד...איך עושים זאת? שווה ללמוד, אז נחכה לחוברת.

תרבות - (ריקי רוז, תלמה להב): מיד אחרי החגים ייפתח קורס בן עשרה מפגשי לרכיז
תרבות ללא תשלום! עשרות כבר נרשמו ופשוט: אין מקום". הנשאים – חגי ישראל ו..מיומנויות ניהול ורתימת אנשים לפעילות. בין השמות הנרשמים – הרבה צעירים...איזה יופי. וגם כן אחרי החגים – כנסים אזוריים...פרטים עוד יבואו.

זהו – נגמר המקום...אז מה נשאר? להזכיר לכולם כי ב-15.10 באפעל תתקיים מועצת
התנועה, שהנושא המרכזי בה יהיה – "פערים". דף העוסק בנושא יישלח בנפרד ל-כ-ו-ו-ו-לם!!

הפינה הויזואלית

האתר האכאולוגי החדש מתקדם
לאיטו בצעד בטוח

משק הילדים קום לתחיה
בעקבות מאמציו של
מיקי קורן ומשפחתו

דוד אלמן

נשבת שלום

Parents Page 09.10.09

Village News: Succot Holiday

We celebrate the holiday with traditions developed together, over time, with slight changes. We entertain and visit in various succot throughout the holiday.

On Friday night we had the opening ceremony for the holiday around the pool. There were families that brought supper and stayed on after for kabbalat shabbat and those that joined afterwards for the coffee, cake and blessings. Some of the older people told stories from past celebrations and there was singing and music. Thanks to everyone who took part. At the end of the evening there was a showing of the movie "Hair" but this was the first time it was seen in Hebrew translation. Very interesting.

For some reason the soccer tournament didn't get going this year. Don't know what happened with that.... Could be it was simply too hot that day?

Last Saturday night we had the traditional Soup and Jazz on the Rosenkrantz lawn. What a tasteful success that was! Most people brought their own bowls (trying to keep it 'green' around here) but there were some disposable dishes too. And what a variety of soups and breads! Thanks to Dorit & Avi Rosenkrantz & Terry Lapping for the organization and to all 48 people who so very generously gave their time and effort to produce the variety and quantity of soup to feed everyone. Maybe we should try having an evening like that with quiche, bread and spreads???

Eliya Agam celebrated her Bat Mitzvah in the pub with family and invited guests. Sean Carmi also had his Bar Mitzvah celebration: in the Jordan Park with guests from South Africa (Alona's mom, husband and sister).

Reggie & Jason are back from abroad just in time for Pishpishanti celebrations.

Yoav Harris is also back from a short visit to Australia and is now using up the little time left him before he's drafted next month.

The kids are off school again during the holiday and have a variety of activities to keep them occupied. There was a sports day held in Kibbutz Hulata. The high schoolers also had a jeep trip. Doesn't seem as though they lack what to do.

We barely managed to see Ayal Katz and his wife while they were here. But grandma Leah had a great time taking her granddaughter around in her carriage. Short visit and we hope to see them again soon.

If your're walking about, you may notice that there is a bit of work going on between the auditorium and the pool. Tommy is fixing up a spot to move the archeological exhibits, that we keep on sufferance from the Department of Antiquities. The old spot, in in back of the kids farm, was too prone to vandalism. We hope that by moving them to the center of the kibbutz we will be able to keep our eye on them more.

For the brave, there are still a couple of days left! The pool closes it's season this weekend. We had a bit of rain on a couple of days and the temperatures are beginning to fall. Let's thank all the lifeguards, Harold, who keeps the pool water clear and safe, and Nira who had the management of the pool this year. Hope we will continue to enjoy the pool for many years to come.

If you need any more signs that fall has fallen: just turn your head up at the sound of the cranes making their way south. 20 minutes north you can bird watch to your heart's content - just have to get up really early to do so....

Get well soon to all those still ill. Have a wonderful Shabbat.

The Steiners

Commemorations:

29.10.86	Hilary Kaplan	בתשרי תשמ"ז	כ"ו
07.10.82	Mrs. Raye Levart	בתשרי תשמ"ג	כ"ז

Anniversaries:

11/10	Carol & Gershon Sharek
15/10	Yang & Eli Rifkind
17/10	Miriam & Baruch Cohen

Birthdays:

11/10	Yoav Eder Edan Kerem (Lupov/Weintraub g/son) Noah Telem (g/son)	12/10	Evelyn Wallach
13/10	Benny Forster Irit Yentis Raviv Marcuson	14/10	David Rifkind Sela Levine (g/daughter)
15/10	Raanan Tenna Raz Maayan Dishon Bilgory Jonathan Tubis	16/10	Gidon Levi
		17/10	Bruce Whitham Avner Merom - 50 Amit Shuval Shlomi Cohen Na'e

NOTICES

Thanks to the kids for the lovely birthday cake and cards.

Shosh Epstein

Thanks to KH for their support during the shiva for Jeff Jackson Z"L - from all those who remembered him and came to share their memories.

Thanks too to Hadassah, Raffi, Itzik, Bat-Sheva, Shosh Solomon and Reggie who all helped with the burial, funeral and shiva arrangements. We, the family, thank you sincerely and deeply for helping us over our shock and grief.

Harvey & Rachel

Ayala, Yuval, Shar, Limor & Ruti

Hello fellow KH'ites,

I'm currently stationed in a Chinese school near Yang-Pou, not too far from the city of Guilin, in the canton of Guangzhe. The school has a large campus a bit far from the city. The kids and most of the staff live in dormitories. They live and learn together 6 days a week, the whole month. At the end of the month they get 4 days off to visit family. The studies are quite intense: from early morning and 'till 21:00 !

This is an exclusive and highly sought after school, with difficult entrance exams. I'll be teaching once or twice a week, classes of 50 - 70 pupils (which is considered average in China). I'm supposed to teach them spoken English but in classes of this size it's going to be a challenge. But I'll also be teaching the teachers English, at least those who are already able to read and write. Their spoken skills are poor.

Yesterday the teaching staff invited me to dinner in a restaurant to celebrate my coming to the school. Hope I'll be able to help them learn English.

We now have a weeks holiday for National Day (celebrating the inception of the communist regime) - 60 years ago, and the celebration of autumn. After that I will be teaching almost straight through until March.

The accomodations are acceptable and I even have a little AC, washing machine and PC. So far the weather has been fine, with a little breeze and not too hot. The cold weather comes in January/February and it rains only in the spring.

Have a good New Year and I'll try and I'll try and keep in contact.

Sara Davolt

